

# РЕШЕНИЕ

№ 6711

гр. София, 25.11.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,**  
в публично заседание на 05.11.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Маргарита Немска**

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **6831** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК във връзка с чл. 220 и следващите от Закона за митниците /ЗМ/,  
Делото е образувано по жалба вх. № 32-194692/08.07.2020г. по описа на Агенция Митници – Териториална дирекция Тракийска, от „О.-FOOD T. L. V.“ G. – Г. /“О. –Ф. Т. Л.“, с адрес на управление – Е. 11а-d, 85445. О. с VAT№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв.Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, ап.2 срещу Решение № РГД3000-1549/24.06.2020г/32-179879 на Директора на Териториална дирекция Тракийска в Агенция „Митници“.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл.146 т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснато съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е постановен при неправилно установена фактическа обстановка. Сочи се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки –декларации по ЗДДС, които неоснователно не са взети предвид от митническата администрация. Те потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса

договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между О.-Ф. Т. Л.“ Г. и крайния им клиент – международната търговска верига L.. Оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. На последно място се посочва, че в случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност. Цялото количество внесени тиквички е било продадено на L., което означава, че се касае за продажба на най-голямо сборно количество от внесените стоки, по смисъла на визираната разпоредба.

По време на проведените по делото открити заседания оспорващият, чрез адвокат Г. поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Представени са допълнително писмени и веществени доказателства. Представени са подробни писмени бележки. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответникът - Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Т.С. оспорва жалбата и моли, същата да бъде отхвърлена. Не претендира разноски. В дадения от съда срок не са представени допълнителни писмени доводи.

Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи, изразеното становище на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че О.-Ф. Т. Л.“ Г., през 2019 г. е извършвало внос на пресни плодове и зеленчуци в значителни количества, предимно от Турция.

На 09.04.2019 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 19BG003010003456R7, с вносител О. Food T. L. G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни тиквички(стока № 3) с него тегло 4800 кг. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение Е.. 1.

В момента на подаване на митническата декларация (09.04.2019 г.) са деклариранни следните данни:

За стока № 3 (пресни тиквички) с код по КН 07099310, е декларирана митническа стойност в размер на 9207,83 лв., преизчислена в €/100 кг. на 98,08 €/ 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 09.04.2019 г. стандартна вносна стойност (СВС) за тиквички с произход Е. О., в това число и с произход Р Турция е 46.4 €/100 кг. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891<sup>6</sup> изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня СВС. Ако вносна стойност е неголяма с повече от 8 % от СВС, чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/244Т. изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителят би платил при определената за деня СВС (46,4 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (98.08

€/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня СВС (46,4 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 805,91 лв.

На 09.04.2019 г. с писмо с рег. № 32-106821 на Началника на МБ С. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 19BG003010003456R7 от 09.04.2019 г., е необходимо да представи доказателства, че стока № 3 (пресни тиквички) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението за стока № 3 (тиквички) е внесено в пълен размер от пълномощника на O. Food T. L. G. - „Р. България“ О..

На 07.05.2019 г. O. Food T. L. G., чрез пълномощника си [фирма], представя доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партида, в това число и пресните тиквички. За стока № 3 (тиквички) цялото количество от 4800 кг. е продадено на цена от 111 €/100 кг.

След проверка на представените доказателства, административният орган е констатирал следното:

За стока № 3 (тиквички) представените фактури за последващи продажби сочат, че тиквичките са продадени на цена от 111 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с МРИ 19BG003010003456R7 от 09.04.2019 г.), изчислени на 116,53 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи считат, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване. Внесеният за стока № 3 депозит в размер на 805,91 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Въз основа на гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-335623 от 21.11.2019 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска, с което за стока № 3 (пресни тиквички) по МД е MRN 19BG003010003456R7 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 805,91 лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В рамките на посочения срок на 23.12.2019 г. [фирма]. в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно № 0790/2015R от 15.10.2015 г. на O. Food T. L. G., депозира Молба с вх. № 32-372654. с която възразява срещу предстоящо издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока № 3 (тиквички) е него тегло 4800 кг. по МД с МРН 19BG003010003456R7 от 09.04.2019 г.

На 24.06.2020 г. е издадено оспореното Решение № РТД 3000-1549/24.06.2020 г./32-179879 на Директора на ТД Тракийска в Агенция „Митници“.

В хода на съдебното производство е приета административната преписка. Приети са допълнително представени от жалбоподателя писмени доказателства и на СД /лист 177-188 от делото/ дневници за покупки и продажби за м.април 2019 г., м.май 2019 г., в които са включени процесните стоки при внос и тяхната последваща продажба. Счетоводни документи, включително и фактури, удостоверяващи плащане

на стоката – тиквички, декларация за липса на свързаност между търговското дружество –жалбоподател и фирма L., както и становище до административния орган, подадено преди издаване на оспорения акт.

Прието е заключение по допуснатата до изслушване съдебно –икономическа експертиза. Съгласно заключението на вещото лице Л. Й. цената, която е договорена и платена от „О. - Ф. Т. Л.“ Г. - Г. за закупуване на процесната стока от Турция, е 4 238 евро, единична цена 0<sup>883</sup> евро или 98, 08 €/100 кг (с включени разходите по транспорта). Видно от фактурите, с които стоката е продадена, цялото количество внесена стока нето тегло 4800 кг, е продадено на Л. България при единична цена 1,11 евро, или 111 евро за 100 килограма. Налице е съответствие в данните за стойностите посочени в документите приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези декларираните в процесната митническа декларация. Митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото сборно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент (ЕС) на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на Митнически кодекс на Съюза, е 5 328<sup>00</sup> евро, или 111 евро за 100 килограма или по-висока от изчислената цена при вноса (98<sup>08</sup> €/100 кг). Държавните вземания, изчислени на база митническата стойност, определена по метода, посочен в чл. 74, пар. 2, б. „в“ от Регламент ЕС на ЕП и на Съвета 952/2013 за приемане на митнически кодекс на Съюза следва да бъдат: мито 0<sup>00</sup> лева, ДДС 2 194, 86 лева.

С допълнителни уточнения и разяснения в открито съдебно заседание, проведено на 05.11.2020г., вещото лице категорично е заявило, че са налице условията на определяне на митническа стойност по чл.70 от Митническия кодекс на база договорна стойност при вноса на стоката. Този извод е направен въз основа на приетите по делото счетоводни документи /неоспорени от страните/, а именно фактура, документи доказващи плащане на стоката, писмо с което се уведомява вносителят на стоката, че е преведена глобална сума за плащане по няколко фактури, като част от тях е и процесната фактура, както и банков шрифт, с което се доказва паричният превод към износителя. Тези две условия са налице, съгласно изискванията на чл.70, към които са добавени и транспортните разходи.

Вещото лице е посочило, че категорията печалба, загуба, себестойност в елементи на финансовия анализ на предприятието обикновено се изчислява периодично – месечно, на тримесечие, или година. Икономически е необосновано да се изчислява печалба само от една конкретна сделка, когато жалбоподателят извършва множество такива сделки за определен период от време. Отделно от това, вещото лице е подчертало, че цената на стоките – тиквички търпи корекции в случай на развала, липси, повреда при транспорт.

Съдът изцяло кредитира заключението на вещото лице, което е изготвено задълбочено и последователно, като са направени изводи, след проверка и анализ на събраните доказателства. Заключение е мотивирано, логично и съответстващо на установените факти.

Административен Съд С. - град, III отделение, 61 състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният административен акт е издаден на 24.06.2020г., а жалбата е депозирана чрез административния орган на 06.07.2020г./лист 83 от делото/, поради което следва да се приеме, че същата е в срока по чл.

149, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в административното производство срещу акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е приел, че според чл. 75, пар. 5, ал. 4 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, вносителят следва да представи всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от въпросната партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата. Тълкуването на разпоредбата, според изложените в оспореното решение мотиви, налага извода, че вносителят следва да докаже, че партидата е освободена съгласно условията, посочени в първа алинея. В конкретния случай за „О.-Ф. Т. Л.“ Г. съществува задължение да представи доказателства, че процесната стока е продадена на цена, по-висока от тази, на която те са придобити, за да възникне правото за възстановяване на сумата, внесена като обезпечение.

Настоящият съдебен състав не може да се съгласи с направените от органите на митническата администрация изводи.

По силата на чл. 70, пар. 1 и 2 от М., базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост.

Действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

Както е посочил в писмените си бележки процесуалният представител на жалбоподателя, в хода на съдебното производство са събрани убедителни и безспорни доказателства за действителността на декларираната договорна стойност на стоката. Приети са доказателства за начина на заприхождаване на стоката в сметоводната отчетност на жалбоподателя и осчетоводяване на извършените продажби към Л., както и доказателства за реално плащане на дставната цена – преводно нареждане, потвърждение към доставчика и всички фактури, касаещи конкретното плащане. Като в този случай жалбоподателят изчислява печалбата на месечна база, а не за всяка конкретна сделка /доставка./

В тази връзка са спазени са от жалбоподателя всички условия за определяне на митническата стойност по реда на чл.70 от М..

Съвкупната преценка на събраните доказателства, включително и заключението на СИЕ, дават възможност на съда да направи изводи в следните насоки.

На първо място следва да се приеме безспорно, че „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е внесло и декларирано с посочената по-горе митническа декларация стоки –тиквички в посочените количества и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на България на Л. България Е.. От издадените от оспорвания фактури, удостоверяващи продажбата им се установява, че цената, на която те са били продадени на Л. България Е. е съответно 11 евро /100 кг.

На следващо място съдът не откри релеванта правна норма нито в М., нито в Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, даваща възможност на митническите власти да определят митническата стойност на внасяна на територията на ЕС стока от трета страна, вземайки предвид реализирането на търговска печалба от вносителя при последвала продажба на стоката. В цитираните по-горе разпоредби ясно се сочи начина на определянето на митническата стойност и той в генералния случай (чл. 70 от М.) е като се вземе предвид договорената между страните продажна цена на внасяните стоки.

В разглеждания казус „О.-Ф. Т. Л.“ Г. е представило фактури и доказателства за извършено плащане към турските си партньори, като от тези документи може ясно да се определи договорената цена и съответната митническа стойност (съгласно чл. 70 от М.). Допълнителен аргумент за истинността на договорената цена е потвърденото от вещото лице по време на проведеното по делото открито заседание обстоятелство, че цялата сделка и издадените по нея търговски фактури за последващата продажба са осчетоводени по надлежния ред, регистрирани са съответните стопански операции и са отчетени пред данъчните органи. Цената на стоките в българската митническа декларация съответства на цената на стоките, посочени в турските митнически декларации за износ.

Според настоящия съдебен състав митническият орган неправилно е приложил и тълкувал разпоредбата на чл.75 пар.5 от ДР 2017/891. Не съществува правна възможност, митническите власти да поставят определянето на митническата стойност в зависимост от последваща реализирана печалба на стоките, предмет на внос. Логично е да се приеме довода на оспорващия, че в случая се касае за периодичен внос на един и същ вид стоки в значителни количества, които се реализират в големи търговски вериги, в случая L., разполагащи с множество магазини за продажби на дребно. Съвсем естествено е при такъв тип търговски взаимоотношения, печалбата от реализацията на сравнимите продукти /пресни тиквички/ да се изчислява на месечна база. В тази връзка, целта на процедурата, предвидена в чл.75 пар.5 от ДР 2017/891 е доказване на обстоятелството, че митническата стойност при вноса съответства на реална договорената и реално платена цена на стоките и то с вискчи допусими и относими доказателствени средства, включително плащания, счетоводни записи, данъчни декларации по ЗДДС, каквито в настоящото производство бяха приети и не са оспорни от страните. Този извод съответства и на разпоредбата на чл.75, ал.5 изр.3-то от ДР на ЕСТ 2017/891, според който „вносителят представя всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка“ без да поставя допълнителни условия или изисквания, включително и за доказване на резултат от всяка търговска операция.

В заключение съдът намира, вземайки предвид изложените разсъждения и най-вече цитираното заключение на СИЕ, в случая няма основания за определяне на митническа стойност, по начин, различен от посочения в чл. 70 от М. и съответно за възникване на допълнителни публични задължения за оспорващия.

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани съевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им в поискания размер от общо 950 лева.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, **Административен Съд С. - град, III-то отделение, 61 състав,**

### **Р Е Ш И:**

**ОТМЕНЯ** по жалба на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. - Г., чрез адвокат Г. Г. с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, **РЕШЕНИЕ** № РТД-3001549/24.06.2020г/32-179879, издадено от Директор на Териториална Дирекция Тракийска, при Агенция „Митници“.

**ОСЪЖДА** Агенция „Митници“ да заплати на „О.-Ф. Т. Л.“ Г. с данъчен номер в България [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 950 (деветстотин и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: